

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1/2014
09.07.2014. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Миломира Николића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари предлагача Д.М. из З., чији је пуномоћник Б.М., адвокат из Т., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Р4-П 2/14 од 11.06.2014. године, у седници одржаној 09.07.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Сомбору Р4-П 2/14 од 11.06.2014. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Р4-П 2/14 од 11.06.2014. године, одбијен је, као неоснован, захтев предлагача којим је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Врбасу П-8668/10, да се наложи том суду да предузме све мере ради хитног окончања овог поступка, захтев за накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у висини од 150.000,00 динара, као и захтев за накнаду трошкова овог поступка..

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу, оспоравајући га, због битне повреде одредаба ванпарничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, ...55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“ бр.25/82... „Сл.гласник РС“ бр.46/95, ... 55/14), на чију примену упућује одредба члана 8в. Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба основана.

Предлагач Д.М., поднео је 23.04.2014. године Вишем суду у Сомбору, захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Врбасу П-8668/10, али је његов захтев, решењем Вишег суда у Сомбору Р4-П 2/14 од 11.06.2014. године, одбијен као неоснован, уз закључак суда да да је првостепени суд ажурно и савесно поступао, а да је предмет трајао 4,5 године из објективних разлога, имајући у виду сложеност поступка, велики број изведених доказа, посебно вештачења (основних и допунских), неопходних ради потпуног и правилног утврђивања чињеничног стања.

Међутим, право странке на подношење захтева за заштиту права на суђење у разумном року, предвиђено је доношењем Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова Републике Србије („Сл.гласник РС“ бр.101/13), и то одредбом члана 2. овог Закона, којом је прописано да се после члана 8. додају називи чланова и чланови 8а до 8в, који гласе „Заштита права на суђење у разумном року“. Одредбом члана 33. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова, утврђено је ступање на снагу и примена овог Закона, тако што Закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику РС“ а примењује се од 01.01.2014. године, осим члана 2. који се примењује по истеку шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Закон о изменама и допунама Закона о уређењу судова, објављен је у „Службеном гласнику РС“ број 101/2013, дана 20.11.2013. године.

Имајући у виду, одредбом члана 33, утврђени почетак примене одредаба Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова, у делу којим је регулисано право странака за заштиту права на суђење у разумном року, као и датум подношења захтева предлагача у овој правној ствари, Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Сомбору, пре оцене основаности захтева, морао ценити његову дозвољеност, што у конкретном случају није учињено.

На основу изнетог, применом члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**